

1 Tessalonikerbrevet

Inledning

Introduktion: Paulus, Silas och Timoteus besökte staden Tessalonike i Makedonien under sin andra missionsresa och grundade församlingen där. Ganska snart var Paulus dock tvungen att lämna dem på grund av förföljelse, se Apg 17:1. Paulus var där åtminstone tre veckor, se Apg 17:1, men troligen några månader eftersom han hann undervisa många och även arbeta för sitt uppehälle, se 2 Tess 3:8. Staden hade även en betydande judisk befolkning. Församlingen verkar dock främst ha bestått av hedningar. Ett av brevets viktigaste tema, som återkommer i varje kapitel, är Jesu återkomst.

Struktur:

Ofta listar Paulus tre saker i följd i detta brev, se t.ex. 1 Tess 1:1, 5; 2:3, 5-7, 10, 12, 19; 5:8, 14, 16-18, 23. De första tre kapitlen är personliga medan de två sista är mer praktiska i sin karaktär. Brevet följer Paulus vanliga mönster att först behandla den troendes position i Jesus, för att sedan utifrån den positionen ge praktiska uppmaningar.

1. Tacksamhet och hopp, kapitel 1-3.

2. Praktiska uppmaningar för det kristna livet, kapitel 4-5.

Skrivet: Slutet av **50 e.Kr.** eller början av 51 e.Kr. Omkring ett år efter det att församlingen

grundats.

Till: Tessalonike.

Från: Korint.

Författare: Paulus, se 1 Tess 1:1.

Budbärare: Kanske Timoteus.

Inledande hälsning

¹ [Från:]

Paulus och

Silvanus [*även kallad Silas*] och

Timoteus [*Paulus närmsta medarbetare*].

[Brevet innehåller många tripletter och inleds med tre personnamn. Silvanus är samma person som Lukas benämner Silas i Apostlagärningarna. Här använder Paulus den latinska formen av hans namn. Han var en erkänd ledare i församlingen i Jerusalem och var liksom Paulus en romersk medborgare, se Apg 15:22, 37. Silas och Timoteus reste tillsammans med Paulus på hans andra missionsresa, se Apg 18:5. De hade stannat kvar i Tessalonike efter det att Paulus tvingats fly från staden. Nu har alla tre återförenats i Korint, se 1 Tess 3:6. Brevet skrivs i början av de 1,5 år som Paulus är där, se Apg 18:11.]

Till:

Tessalonikes församling (*de utkallade*),

som lever i Gud Fadern och Herren Jesus den Smorde (*Messias, Kristus*).

[Det grekiska ordet för församling är "ekklesia". I klassisk grekiska kunde ordet beskriva alla

möjliga former av församlade människor som t.ex. den lagliga folkförsamlingen eller en mobb, se Apg 19:32, 39. Den ordagranna betydelsen är "de utkallade". Paulus är noga med att betona att församlingen i Tessalonike inte är vilken grupp av människor som helst, de är en Guds församling. I Bibeln kan ordet beskriva den lokala församlingen på en ort. Så används det här, men det kan också beteckna den universella församlingen av alla troende genom alla tider, se Matt 16:18.]

Nåd (kraft, oförtjänt favör) och frid (harmoni, frihet från fruktan, välbehag) vare med er.

[Inledningen i detta brev är den kortaste av alla Paulus brev. Han använder inte titeln apostel, vilket visar på hans nära relation med församlingen. Tillsammans med honom i Korint finns även Silas och Timoteus, se Apg 18:5; 2 Kor 1:19.]

TACKSAMHET OCH HOPP (kap 1-3)

Tacksägelse och bön

² *[Vers 2-10 är en enda mening i grekiskan, huvud verbet är "vi tackar".]*

Vi tackar alltid Gud för er alla när vi nämner er i våra böner.

³ Vi tänker ständigt på er gärning i [som har sin källa i] tron och er möda (ert hårda arbete) i [motiverad av] kärlek (som är osjälvisk och utgivande) och

er uthållighet (*karaktär som står fast även under prövningar*) i [som bygger på] hoppet till vår Herre Jesus den Smorde (*Messias, Kristus*) [hans tillkommelse, 1 Tess 1:10] inför vår Gud och Far.

[Tron, kärleken och hoppet producerar gärningar, se Jak 2:18. Dessa tre ord återkommer också i slutet och ramar in brevet, se 5:8. Samma ordning av gärning, möda och uthållighet finns i Upp 2:2. De troende i Tessalonike hade fått uppleva förföljelse. Under Paulus första besök i staden hade Jason släpats ut från sitt hus eftersom han tagit emot missionärerna, se Apg 17:6-9.]

⁴ Vi vet, kära syskon (*bröder och systrar i tron*), att ni är Guds älskade och att han har utvalt er [ni har svarat ja på kallelsen, vi vet att er tro är genuin],

⁵ för vårt evangelium [*det glada budskapet vi predikade*] kom till er inte bara i ord utan också med

kraft [*under och tecken*] och den helige Ande [*som överbevisade er om synd, gav er tröst, glädje*] och full visshet [*om er omvändelse*],

på samma sätt som ni vet hur vi levde bland er (*vilka män vi var*) för er skull.

[Till skillnad från grekiska filosofier, som bara byggde på läror med ord, hade tessalonikerna

fått ta emot evangeliet som förändrade deras liv. De hade också själva sett hur Paulus, Silas och Timoteus levte sina liv bland dem.]

Ni är föredömen

⁶ Ni blev våra efterföljare, ja, Herrens, när ni mitt under svåra lidanden tog emot ordet med den glädje som den helige Ande ger. *[Lidande och glädje nämns i samma mening. Den troendes glädje i den helige Ande är oberoende av yttre omständigheter.]* ⁷ Så har ni blivit ett föredöme för alla troende i Makedonien *[norra Grekland där Tessalonike var huvudstad]* och Achaia *[södra Grekland där Korint var huvudstad och Paulus, Silvanus och Timoteus nu befann sig].*

⁸ Från er har Herrens ord genljudit (som åska, en trumpetsignal eller ett eko), inte bara i Makedonien och Achaia, utan överallt har er tro på Gud blivit känd så att vi inte behöver säga något mer.

[De troende i Tessalonike hade varit med och bidragit finansiellt över sin förmåga, trots att de inte hade så mycket själva, se 2 Kor 8:1-8.]

⁹ De *[folk överallt]* berättar själva vilken ingång vi fick hos er och hur ni vände er till Gud, bort från avgudarna, för att tjäna (vara en slav som gett hela sitt liv till) den levande och sanne Guden ¹⁰ och vänta på hans Son från himlarna, honom som Gud har uppväckt från de döda: Jesus, som personligen räddar oss från den kommande vredesdomen.

[Uttrycket "omvändelse från avgudar" indikerar att församlingen verkar bestått mestadels av icke-judar som omvänt sig från avgudadyrkan för att tro på den levande Guden. Det antyder att mellan Paulus tre lördagar med samtal i synagogan, se Apg 17:1-3, och den förföljelse som drev honom ut ur staden, se Apg 17:5-10, måste han tillbringat flera veckor i staden. Han både arbetade för sitt uppehälle och undervisade omvända hedningar.

Dessa två verser fungerar också som en sammanfattning för de ämnen Paulus tar upp i brevet. I nästa stycke beskriver han mer ingående hur han kom till dem, se vers 9. De troende i Tessalonike väntade att Jesus skulle komma tillbaka medan de ännu levde. Detta ämne om Jesu ankomst och vredesdomen tas också upp senare i brevet i kapitel 4-5.]

2

Kom ihåg hur ni kom till tro

¹ *[Paulus påminner de troende i Tessalonike om hur de hade tagit emot honom, Silas och Timoteus. Lukas skriver detaljerat om händelserna i Apg 17:1-10. När tessalonikerna tänker tillbaka på Paulus tjänst och hur de själva har förvandlats av evangeliet så förstår de att deras besök inte varit förgäves.]*

För ni vet ju själva, kära syskon (*bröder och systrar i tron*), att vår ankomst till er inte var förgäves (*fruktlös, meningslös, utan fyllde*

ett syfte och gör det fortfarande). ² Som ni redan vet hade vi tidigare fått lida och blivit skamligt behandlade i Filippi, men i Gud [*som gav oss styrka*] blev vi frimodiga och predikade Guds evangelium för er [*i Tessalonike*] trots hårt motstånd (*hård kamp*).

[Paulus och Silas arresterades i Filippi, och utan något åtal blev de slagna och fängslade. Trots detta prisar de Gud och sjunger lovsånger, se Apg 16:11-40. Fortfarande värkte Paulus och Silas ryggar från piskslagen när de kom fram till Tessalonike efter 3-4 dagars vandring, se Apg 16:23.]

³ Bakom vår uppmuntran (*uppmaning, undervisning*) [*att ta emot evangeliet*] finns inte lögn (*villfarelse, falska läror*), orenhet [*felaktiga, orena motiv som egen vinning och makt*] eller svek (*tvivelaktiga metoder, trick, smickrande ord för att lura er*).

⁴ Tvärtom, vi talar därför att Gud har godtagit oss (*ansett oss värdiga*) att framföra evangeliet, inte för att behaga människor utan Gud, som prövar (*testar, undersöker*) våra hjärtan.

⁵ Vi uppträdde aldrig med smickrande tal (*anpassade inte sanningen utifrån den allmänna opinionen*),
det vet ni.

Vi agerade inte med dold girighet som motiv (vi *exploaterade inte er för vår egen ekonomiska vinning*),

det är Gud vårt vittne till.

⁶ Vi sökte inte mänsklig ära vare sig av er eller av andra,

⁷ även om vi som den Smordes (*Kristi*) apostlar kunde ha ställt krav (*använt vår auktoritet*).

I stället uppträdde vi milt likt en vårdande mor som ömt sköter om sina barn,

⁸ så mycket längtade vi efter er.

Vi var glada att inte bara dela Guds evangelium, utan också våra liv med er.

Så älskade har ni blivit för oss.

⁹ [*Paulus växlar nu bild från en mor, se vers 8, till en far. Han använde liknande språkbruk till de troende i Korint, där han nu befann sig, se 1 Kor 4:15. På samma sätt var han en andlig far till de troende i Tessalonike. Han arbetade för deras försörjning, se vers 9; levde ett rättfärdigt liv, se vers 10 och uppmuntrade dem, se vers 11-12.*]

Syskon (*bröder och systrar i tron*), ni minns ju vår möda (*hårda arbete*) och vårt slit. Natt och dag arbetade vi för att inte ligga någon av er till last medan vi predikade Guds evangelium för er. [*Paulus arbetade med läder och tillverkade bl.a. tältdukar, se Apg 18:3.*]

¹⁰ Ni är vittnen, ja, Gud själv är vittne till hur heligt och

rätt och
rent
vi uppträdde bland er troende.

¹¹ Ni vet också hur vi behandlade var och en av er, som en far är mot sina egna barn [*när han ger uppmuntran och vägledning*], ¹² hur vi:

uppmuntrade (*tröstade, hjälpte, gick tillsammans vid er sida, förmanade*) och

motiverade (*talade uppmuntrande och stödjande*) och

vädjade till (*manade*) er att vandra (*vanemässigt leva ert liv*) värdigt Gud, som ständigt kallar er till sitt rike och sin härlighet.

Tacksamhet för uthållighet

¹³ [*Paulus tar upp tråden av tacksägelse från 1:2-5 och ger ytterligare orsaker till att tacka Gud för församlingen i Tessalonike.*]

Därför tackar vi alltid Gud för att ni tog emot Guds ord som ni hörde [*när vi predikade*] och välkomnade det [*i era hjärtan*], inte som människors ord utan så som det verkligen är:

Guds ord som är verksamt i er som tror.
[*2 Tim 3:16; 2 Pet 1:20-21; Ps 19:7-9*]

¹⁴ Ni syskon (*bröder och systrar i tron*) har ju blivit efterföljare till Guds församlingar i Judéen, som lever i den Smorde (*Messias, Kristus*) Jesus. Ni har fått utstå samma lidanden [*förföljelse*] från era landsmän [*både greker*

och judar som bor i Tessalonike, se Apg 17:5] som de har fått från judarna, ¹⁵ som dödade både Herren Jesus och profeterna och som nu har drivit bort oss (*tvingat i väg oss med våld och förföljelse*). De behagar inte Gud, och de motarbetar alla människor ¹⁶ när de kontinuerligt försöker hindra oss från att predika för hedningarna så att dessa blir frälsta. [*Detta skedde även i Korint där Paulus skrev detta, se Apg 18:6.*] Så fyller de ständigt sina synders mått. Men vredesdomen har till slut kommit över dem.

[Paulus själv var jude och han skrev till en församling med både judar och greker. Det var inte alla judar som hade dödat Jesus, begreppet syftar på de som var fientligt inställda till Jesus. Samma onda sinnelag fanns hos de i Tessalonike och Berea som underblåst de upplopp som fördrev Paulus från dessa städer, se Apg 17:1-8, 13-14. Samma bild av att "fylla upp syndens mått" används i 1 Mos 15:16. Även Jesus använde det när han talade till fariséerna, se Matt 23:32.]

Paulus längtan att få se dem igen

Paulus planer

¹⁷ Syskon (*bröder och systrar i tron*), vi [*Paulus, Silas och Timoteus*] har slitits ifrån er [*starkt ord som beskriver hur en förälder blivit berövad sitt barn*] för en tid. Dock bara till det yttre, inte till hjärtat, för vi har blivit mer och mer desperata att få se era ansikten. ¹⁸ Vi har verkligen önskat

få komma till er. Både en och två gånger har jag, Paulus, försökt, men Satan har hindrat oss.

19 Vem är
vårt hopp,
vår glädje,
vår segerkrans (*lagerkrans*)
inför vår Herre Jesus när han kommer
om inte ni?

20 Ja, ni är vår ära och vår glädje.

3

Timoteus besök

1 [*På grund av förföljelsen i Tessalonike hade Paulus tvingats fly till den närbelägna staden Berea och sedan vidare ner till Aten. När de troende från Tessalonike, som fört honom i säkerhet, återvände hem, skickade han med bud att Timoteus och Silas också skulle komma till Aten så snart som möjligt, vilket de gör, se Apg 17:15. I detta kapitel återkommer orden "er tro" fem gånger, se vers 2, 5, 6, 7, 10. De troende i Tessalonike fick genomlida mycket förföljelse och Paulus var angelägen om att veta hur deras tro klarade dessa prövningar.]*

När vi därför inte stod ut längre, bestämde vi oss [*Paulus och Silas*] för att stanna ensamma kvar i Aten ² och sände Timoteus, vår broder och Guds medarbetare för evangeliet (*de goda nyheterna*) om den Smorde (*Messias, Kristus*) [*till er i Tessalonike*], för att styrka (*ge stabilitet*) och

uppmuntra er i er tro ³ så att ingen vacklar (*svajar fram och tillbaka*) under dessa lidanden. Ni vet ju själva att det är bestämt att vi ska utstå sådant. ⁴ Redan när vi var hos er sade vi er i förväg att vi skulle få lida, och så har det också gått, som ni vet. ⁵ Det var därför som jag, när jag inte längre stod ut, sände bud [*genom att skicka Timoteus till er*] för att få veta hur det var med er tro. Kanske hade frestaren frestat er och vårt arbete varit förgäves?

[Paulus omsorg för församlingarna i Makedonien gjorde att Timoteus skickades tillbaka till Tessalonike. Senare reser även Silas till Filippi. Både Timoteus och Silas återförenas så småningom med Paulus i Korint, som är hans nästa stopp efter Aten, se Apg 18:1-5.]

Timoteus återkomst

⁶ Men just nu har Timoteus kommit tillbaka från [*sitt besök hos*] er med goda nyheter om er tro [*som står fast*] och er kärlek (*som är osjälvisk och utgivande*).

[Paulus blir överväldigad av de goda rapporterna som Timoteus har med sig och skriver detta brev på en gång, se Apg 18:5.]

Timoteus har berättat hur ni ständigt tänker på oss med glädje och längtar efter att få träffa oss, liksom vi längtar efter er. ⁷ Så har vi genom er tro fått nytt mod när det gäller er, syskon (*bröder och systrar i tron*), mitt i alla våra svårigheter

och lidanden. ⁸ Nu lever vi [*igen*], om ni står fasta i Herren. ⁹ För hur kan vi tacka Gud nog för er, för all den glädje som ni är för oss inför vår Gud?

¹⁰ Natt och dag bönfaller vi intensivt (*till det yttersta, mer än vanligt*) om att

få se era ansikten

och hjälpa er med (*fullborda, binda samman*) det som saknas i er tro [*så den fortsätter att fördjupas*].

[Ordet för bönfaller är "deomai" som är ett starkt ord som uttrycker en bön för ett stort behov. Uttrycket "natt och dag" innebär inte en oavbruten bön, utan att vid varje tillfälle de bad, både natt och dag, fanns dessa två specifika böneämnen med. Timoteus nämner tro och kärlek i vers 6, men inte hopp. Hoppet om att Jesus ska komma tillbaka kan vara en av de saker som Paulus vill fortsätta att undervisa de troende i Tessalonike om. Det är också ett ämne han tar upp i fortsättningen på detta brev.]

Paulus bön och önskan

¹¹ [*Paulus bön i vers 11-13 är en enda mening i grekiskan. Den beskriver nu mer detaljerat med fler ord bönen i vers 10.*]

Må vår Gud och Far själv och vår Herre Jesus leda vår resväg till er.

12 Må Herren låta er växa och överflöda i den osjälviska, utgivande kärleken till varandra och till alla,

liksom vi i vår kärlek till er,

13 så ska han styrka era hjärtan och göra dem fläckfria i helighet inför vår Gud och Far

när vår Herre Jesus kommer med alla sina heliga [*kan syfta på änglar eller troende*].

[Paulus bad inte att de skulle vara syndfria – det är omöjligt. Han bad att de skulle vara fläckfria. Det är samma ord som i 2:10 beskriver hur Paulus hade uppträtt hos dem. Det innebär att de, efter att gjort upp med sina felsteg, blev fria.]

4

PRAKTISKA UPPMANINGAR (kap 4-5)

1 [*Nu sker ett skifte i brevet. Ordet "till sist" betyder inte någon skillnad i vad som är viktigt, däremot skiftar texten, som hittills mestadels innehållit påståenden, till att nu bli uppmanande. Det är vanligt att Paulus i sina brev först börjar med de troendes position i Jesus, för att avsluta med uppmaningar att leva det nya kristna livet utifrån den positionen. De tre första kapitlen har handlat om dåtid och nutid. De två sista kapitlen berör också nutid, men även framtida händelser.]*

Till sist (*för övrigt*), syskon (*bröder och systrar i tron*), vi ber er och uppmanar (*står vi vid er sida och ber; förmanar*) er i Herren Jesus att komma ihåg det vi lärt er: lev ett liv som

behagar Gud, som ni redan gör. Ja, vi uppmanar er att fortsätta med detta mer och mer. ² Ni vet vilka föreskrifter vi har gett er från Herren.

Sexuell renhet

³ *[Följande stycke handlar om helgelse, och det grekiska ordet "hagiasmos" används tre gånger. Det ramar in stycket i vers 3 och 7, och återfinns också centralt i vers 4.]*

Detta är Guds vilja – er **helgelse**(att ni blir avskilda, lever rent och heligt):

Att ni avhåller er från sexuell omoral.

[Det grekiska ordet "pornea" används här och grundordet betyder "att sälja sig till slaveri". Pornografi är ett sammansatt ord av just detta ord "pornea" och "grafo", som betyder "något skrivet eller tecknat". Pornografi är en beskrivning antingen i text eller grafiskt av någon som säljer sig sexuellt.]

⁴ Att ni var och en vet hur ni ska kontrollera (äga, vinna) ert eget kärl (er egen kropp, redskap, hustru)

på ett **helgat** och hedervärt sätt.

⁵ Det får inte ske i lidelser och begär som bland hedningarna som inte känner Gud.

[Ordet "kärl" används troligen bildligt för kroppen, så använder Paulus det i 2 Kor 4:7. Den som syndar på det sexuella området syndar mot sin egen kropp, se 1 Kor 6:19-20. Kärl kan

i rabbinskt språkbruk också syfta på hustrun. Petrus använder ordet så, se 1 Pet 3:7. Det kan också vara en eufemism, dvs. en omskrivning för de sexuella organen.]

⁶ Att någon inte går för långt [*passerar gränsen över vad som är mitt och ditt*] och kränker (*utnyttjar*) sin broder på detta område. Herren straffar allt sådant, det har vi redan sagt och betygat för er.

[Den tredje uppmaningen kan ha att göra med äktenskapsbrott, se Ords 6:27-33. Orden som används här kan även gälla ekonomi och handlar då om att bedra sin broder. Dock verkar utifrån sammanhanget det handla om sexuell renhet.]

⁷ Gud har inte kallat oss till orenhet utan till ett liv i **helgelse**.

⁸ Den som avvisar detta avvisar alltså inte en människa utan Gud, som ger er sin helige Ande.

Kärleken till varandra

⁹ När det gäller syskonkärleken behöver vi inte skriva till er. Ni har ju själva lärt er av Gud att älska varandra (*osjälviskt och utgivande*), ¹⁰ och den kärleken visar ni alla syskonen (*bröderna och systrarna i tron*) i hela Makedonien. Men vi uppmanar er, syskon, att göra det ännu mer.

¹¹ Sätt en ära i (*låt det vara er ambition*) att leva lugnt och sköta ert och arbeta med era händer,

så som vi befallt er, ¹² så att ni väcker respekt hos de utomstående och inte behöver sakna något.

Herrens ankomst

¹³ *[Den judiska trosuppfattningen och Gamla testamentet undervisar att vid tidens slut kommer en uppståndelse och en slutgiltig dom. Marta trodde så när hon sade: "Jag vet att Lasarus ska uppstå igen, vid uppståndelsen på den yttersta dagen", se Joh 11:24. En kristen som dör lämnar jordelivet för att vara tillsammans med Jesus, se 2 Kor 5:8; Fil 1:21-23. Uppståndelsen kommer också att ske i olika steg. Jesus var den förste, sedan kommer alla troende som levt att uppstå, och till sist alla människor, se 1 Kor 15:23-24.*

Paulus levde med övertygelsen att Jesus kunde komma tillbaka i hans livstid, se 1 Tess 1:10. Det gjorde även Petrus, se 1 Pet 4:7. Det verkar som om det uppkommit några frågor på detta område. Troligen har några av de troende i Tessalonike dött och man undrade vad som skulle hända med dem. Skulle deras kroppar vara kvar i graven till den sista uppståndelsen? Vad händer när Jesus kommer tillbaka, kommer de att vara med då?]

Syskon (*bröder och systrar i tron*), vi vill att ni ska veta hur det blir med dem som har insomnat, så att ni inte sörjer på samma sätt som de andra, de som inte har något hopp. *[Alla människor känner sorg och saknad när någon nära anhörig dör. Skillnaden är att utan den kristna tron finns inget hopp.]* ¹⁴ För om vi tror att Jesus har dött och uppstått *[vilket vi ju gör]*, så ska Gud på

samma sätt genom Jesus föra fram de insomnade [*de som dött*] tillsammans med honom. ¹⁵ Vi säger er detta enligt ett ord från Herren:

Vi som lever och är kvar till Herrens ankomst ska alls inte komma före de insomnade.

¹⁶ För Herren [*Jesus*] ska själv stiga ner från himlen

när en befallning ljuder,
en ärkeängels röst [*som hörs*]
och en Guds basun [*som ljuder*].

Då ska de döda som tillhör den Smorde (*Messias, Kristus*) uppträda först.

[Denna uppståndelse gäller "de som dött i den Smorde". Den gäller alla de som trott på Jesus som Messias och kan även gälla troende från Gamla testamentet. Vad som är helt klart är att det inte är en allmän uppståndelse där alla som levt uppstår. I Uppenbarelseboken nämns sju basuner där den sista har att göra med domen i vedermödan, se Upp 11:15-18. Se även 1 Kor 15:51-52.]

¹⁷ Därefter ska vi som lever och är kvar ryckas upp bland skyar tillsammans med dem för att möta Herren i luften (*den lägsta atmosfären*). Och så ska vi alltid vara hos Herren. [*Denna händelse brukar kallas "uppryckandet"*.]

¹⁸ Därför [*eftersom vi då alltid kommer att få vara med Jesus*],
trösta (*uppmuntra*) varandra med dessa ord.

[Talet om Jesu återkomst är inte tänkt att skrämja. Det blir en dag då vi får vara med Jesus och får återse de som gått före.]

5

Herrens dag

¹ När det gäller tider (*den exakta kronologiska ordningen av händelser*) och epoker (*särskilda tidsintervall som börjar och slutar vid någon specifik händelse*) behöver vi inte skriva till er, syskon (*bröder och systrar i tron*). [Apg 1:7] ² Ni vet själva mycket väl att Herrens dag kommer [*lika plötsligt och oväntat*] som en tjuv om natten.

[Herrens dag är ett välbekant uttryck i Bibeln. Profeterna kallar den en domens dag, se Amos 5:18-20; Joel 2:11-13. Det är också en dag av frälsning och återupprättelse, se Joel 2:32. Det är en dag då Gud griper in i historien och slutgiltigt dömer synden och upprättar tusenårsriket, se Upp 6-19. Det är en omvälvande händelse som påverkar jorden och hela universum, se 2 Pet 3:10-13.

Paulus hade undervisat om tidens slut och Herrens dag då han var i Tessalonike något år tidigare. Jesus undervisade också om detta ämne och använde liknande uttryck som "en tjuv om natten" för att mana till vaksamhet, se Matt 24:8, 36-44; Jes 13:8.]

³ När de [*folk som inte känner Gud*] säger: ”Fred och trygghet”, då drabbar undergången (*katastrofen*) dem lika plötsligt som värkarna hos en kvinna som ska föda, och det finns inget, nej inget sätt att undkomma (*fly*) detta.

[Två bilder används här, en tjuv om natten och en kvinna som ska föda, se vers 2-3. Detta uttalande om fred och trygghet kan syfta på den falska fred som förutsägs i Daniel 9:27. För en troende kommer dock inte dagen som en överraskning, se vers 4.]

Hur ska en kristen leva i väntan på Jesus?

⁴ Men ni, syskon (*bröder och systrar i tron*), lever inte i mörker så att den dagen kan överraska er som en tjuv. ⁵ Ni är alla ljusets barn och dagens barn. Vi tillhör inte natten eller mörkret. ⁶ Låt oss därför inte sova som de andra, utan hålla oss vakna och nyktra. ⁷ De som sover, de sover om natten, och de som berusar sig är berusade om natten. ⁸ Men vi som tillhör dagen ska vara nyktra, iförda:

tron och
kärleken
som rustning och
hoppet
om frälsning som hjälm.

[Tron, kärleken och hoppet återfinns även i inledningen, se 1 Tess 1:3. I mitten av dessa tre ord, som det centrala, är kärleken.]

⁹ För Gud har inte bestämt oss till att drabbas av (*utsätts för*) vredesdomen [*som kommer över jorden på Herrens dag, se vers 2-4*], utan att vinna (*få erfara*) frälsning genom vår Herre Jesus den Smorde (*Messias, Kristus*). ¹⁰ Han dog för oss för att vi ska leva tillsammans med honom, vare sig vi nu är vakna (*levande*) eller insomnade (*döda*) [*när Jesus kommer tillbaka*]. ¹¹ Därför ska ni uppmuntra (*trösta, hjälpa, inbjuda*) varandra och bygga upp (*stärka*) varandra, så som ni redan gör.

Avslutande uppmaningar

Värdesätt era ledare

¹² [*Den första gruppen uppmaningar (vers 12-13), av totalt fyra samlade gruppvis i vers 12-22, handlar om församlingens förhållningssätt gentemot sina ledare.*]

Vi uppmanar (*ber*) er, kära syskon (*bröder och systrar i tron*):

Att ni uppskattar (*respekterar, ärar*) dem som arbetar så hårt för er,

de som har fått ansvaret (*är satta framför er*) att vägleda (*förmedla förståelse, undervisa, förmana*) er i Herren.

¹³ Att ni värdesätter dem högt i kärlek (*som är osjälvisk och utgivande*) på grund av deras arbete.

Lev ständigt i harmoni (*och arbeta för frid*) med varandra.

Hjälp de svaga

14 [*Den andra gruppen (vers 14-15) gäller också alla i församlingen, som har ett ansvar att vägleda, uppmuntra och hjälpa varandra. Allt detta måste ske med tålamod.*]

Vi uppmanar er, kära syskon (*bröder och systrar i tron*):

Vägled (*förmedla förståelse, undervisa, förmana*)

de odisciplinerade (*rebelliska, som vägrar lyda auktoriteter, inte vill underordna sig*).

Uppmuntra

dem som tappat hoppet (*är missmodiga, har Brustna hjärtan*).

Hjälp (*stötta*)

dem som är svaga (*faller*).

Ha tålamod

med alla (*tappa inte hoppet även om omständigheter går emot eller du blir felaktigt behandlad av andra*).

15 Var noga med att ingen ger igen med samma mynt (*ont mot ont*),

sträva i stället efter att göra gott mot varandra och mot alla människor.

Var alltid glada

16 [*Här i den tredje gruppen av uppmaningar (vers 16-18) – liksom i den allra sista (vers 19-22), handlar det om det personliga inre livet. Det finns alltid orsak till optimism och tacksägelse.*]

Var alltid (*vid varje tidpunkt, för evigt*) glada (*luta er mot nåden*) [*Rom 12:12; Fil 4:4*].

¹⁷ Be oavbrutet (*regelbundet, utan att tröttna*).

¹⁸ Tacka [*hela tiden Gud*] i allt [*i varje sak och omständighet*].

För detta är Guds vilja [*det han mest av allt önskar*] för er i den Smorde (*Messias, Kristus*) Jesus.

[*Det vanligaste ordet för bön i NT, som Paulus också använder här i vers 17, beskriver ett samtal i tillbedjan, hängivenhet och förtrolighet med Gud.*]

Ha personligt ansvar i andliga frågor

¹⁹ [*Den sista gruppen har fem uppmaningar. Först två negativa som varnar för cynism, följt av tre positiva. Vers 21 är ordagrant ”men pröva allt”.*]

Sluta att kväva (*trycka ner*) Anden.

²⁰ Sluta att förakta (*se ner på*) profetior [*profetiska uppenbarelser; uppmaningar och varningar*].

²¹ Pröva (*utvärdera*) i stället allt.

Håll fast vid det som är gott (*rätt, riktigt*).

²² Håll er borta från varje form av ondska [*oavsett hur fromt och fint det verkar vara på ytan*].

[*Samtidigt som man inte ska kväva och släcka ut anden genom att förakta profetior, ska man*

inte bara godta allt som säger sig vara andligt. Alla andliga manifestationer och profetiska tilltal ska prövas mot Guds ord, se Apg 17:11. Även gåvan att utskilja andar måste vara verksam, se 1 Joh 4:1; 1 Kor 12:10. I sammanhanget refererar ”allt” främst till profetiska tilltal, se vers 20, men inkluderar även annat som också sker i församlingen.]

Avslutning

²³ Fridens Gud ska själv helga er (*avskilja varje del av varenda en av er för helig tjänst*), och [*vi ber att*] er

ande och
själ och
kropp

ska bevaras hela så att ni är utan fläck vid vår Herre Jesu den Smordes (*Kristi*) ankomst.

²⁴ Trofast är han som kallar er till detta. Han ska också göra det [*helga och bevara er, se vers 23*].

Tre personliga uppmaningar

²⁵ Syskon (*bröder och systrar i tron*),
be även för oss.

²⁶ Hälsa alla syskonen (*bröderna och systrarna i tron*)
med en helig kyss.

[Ett uttryck för kärlek, förlåtelse och enhet, grekiska ”philema”. Kindkyssen var och är en vanlig hälsningsform i medelhavsområdet.]

²⁷ Lova mig inför Herren att brevet blir uppläst,

för alla syskon (*bröder och systrar i tron*).

Välsignelse

²⁸ Nåd (*favör, kraft*) från vår Herre Jesus den Smorde (*Messias, Kristus*) till er.

**Svenska Kärnbibeln - en expanderad
översättning**
**Swedish: Svenska Kärnbibeln - en expanderad
översättning (New Testament)**

copyright © 2017-2020 Svenska Kärnbibeln

Language: Swedish

Contributor: Svenska Kärnbibeln

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2021-02-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 29 Jan 2022

c5cfac14-0500-50d4-bd1a-4691a8b8b3b6